

ת"פ 40043/05/17 - מדינת ישראל נגד ואאל שפיק אלגנדי (עציר) - בעצמו

בית-משפט השלום בבאר-שבע
ת"פ 40043-05-17 מדינת ישראל נ' שפיק אלגנדי (עציר)
לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
מדינת ישראל
המאשימה
נגד
הנאשם
על-ידי בא-כוחו עו"ד איחסאן ווהבי
ואאל שפיק אלגנדי (עציר) - בעצמו
על-ידי ליבנת רחמים-בנני

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת-דין

על יסוד הודאת הנאשם, הנני מרשיע אותו בכניסה לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, והפרעה לשוטר, בהתאם להוראת סעיף 275 לחוק העונשין.

ניתנה והודעה היום, י' בסיוון התשע"ז, 4 ביוני 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

גזר-דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בכניסה לישראל שלא כדין ובהפרעה לשוטר. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום ביום 15.5.17 שהה הנאשם באזור התעשייה בעיר רהט מבלי שיש ברשותו אישורי כניסה או שהייה כדין. במעמד הנ"ל, כשהתבקש להציג תעודה מזהה, ניסה הנאשם להימלט ודחף את השוטר, וזאת עשה בכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא את תפקידו כחוק או להכשילו.

במעשיו האמורים לעיל פגע הנאשם בערך המוגן של הסדר הציבורי, ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה, והסדרת

עמוד 1

שוק העבודה. בעקפין יש בכניסתו של הנאשם לישראל, שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה בביטחון של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ר' דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מ"י (9.12.14) (להלן: "אלהרוש"):

מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה.

בעניין אלהרוש הכיר בית-המשפט בכך שמצב ביטחוני עשוי להשפיע על העונש שייגזר על הנאשם:

מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הביטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון.

על ההחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני הרעוע, ר' נימוקיו של בית-משפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, בת"פ 3939-12-15, בת"פ 65591-11-15 וכן בעפ"ג 62917-10-15, בעפ"ג 46537-10-15, בעפ"ג 63731-10-15, בעפ"ג 62917-10-15 ובעפ"ג 57021-10-15, פסקאות 13-14, לרבות הפסיקה המצוטטת שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפניי, באבחנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולם המצב הביטחוני השתפר מאז ניתנו אותם גז"ד אליהם הפנה בית-המשפט וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה במעט. לצד האמור לעיל, אין בידי בית-המשפט לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלמות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדאבונו, גם כיום אנו עדים באופן תדיר לפיגועים שונים, המבוצעים בתחומי הקו הירוק ומחוצה לו, ואין לומר כי הארץ תשקוט 40 שנה ואף לא קרוב לכך.

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בעניין אלהרוש, הענישה בנוגע לעבירת השב"ח יכול ותשתנה אף מאזור לאזור. בעניינו, וכידיעה שיפוטית, ישנם האזור המכונה "ג'ימבה" ופתחת רמאדין, שבהם אין מצויה גדר. נתון זה מביא לכך ששוהים בלתי חוקיים רבים, אף כאלו המתגוררים באזור השומרון, מדרימים, חוצים את הקו הירוק באותם אזורים וממשיכים דרכם אל טבורה של המדינה.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנסיבות הקונקרטיות האופפות כניסה זו כאשר ביחס אליה ניתן לומר, כי זו נמצאת במדרג הבינוני-נמוך. מחד, מדובר בכניסה יחידה לצורכי פרנסה ללא עברות נלוות, כאשר הנאשם שהה בכל הנלמד תקופה קצרה בשטחי המדינה, וביקש לצאת חזרה לביתו. מאידך, הנאשם ביצע עברה נוספת אגב אותה שהייה, וכאמור

דחף את השוטר אגב ניסיונו להימלט. גם אם מדובר בתקיפה אגב ניסיון הימלטות אל לו לנאשם לנקוט הפעלת כוח פיסי, קטן כגדול, ולא בכדי בעברות שכאלה נקבע עונש מינימום שנועד דין היתר לסייע לשוטרים בביצוע עבודתם היום-יומית.

מכל המקובץ לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם מן הראוי שינוע מ-15 יום מאסר בפועל ועד 7 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם ולקולא תילקח בחשבון הודאתו שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חרטה. מדובר בנאשם, שמצוקה כלכלית הביאה אותו לגנוב את הגבול ולהסתכן בהעמדה לדין וריצוי עונש מאסר בפועל. המדובר בתושב השטחים אשר מעצרו ומאסרו קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נוכח העדרה של מעטפת תומכת.

מנגד, לחובת הנאשם שני רישומים מבית-משפט צבאי בגין ביצוע עברות של הפרת הכרזת שטח צבאי סגור, כאשר במסגרת כל אחת מהן ריצה הנאשם מאסר בפועל בן חודש ויום. אכן, אין מדובר בכניסות לישראל שלא כדין. יחד עם זאת, אין זהו מעמדו המשפטי הראשון של הנאשם, כשלכך יש להוסיף את הדמיון בין העברות שבהן הורשע בבית-משפט צבאי לבין העברה של כניסה לישראל שלא כדין.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חודש ויום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 15.5.17;
- ב. שלושה חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עברות לפי חוק הכניסה לישראל או לפי פרק ט' סימן ג' לחוק העונשין.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית-המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום, י' בסיוון התשע"ז, 4 ביוני 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט